

Rhizom_2

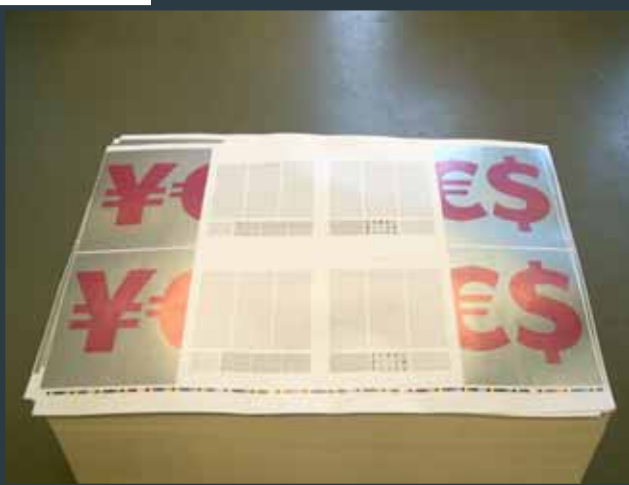
Rhizom_2

Rhizom_2

Rhizom_2

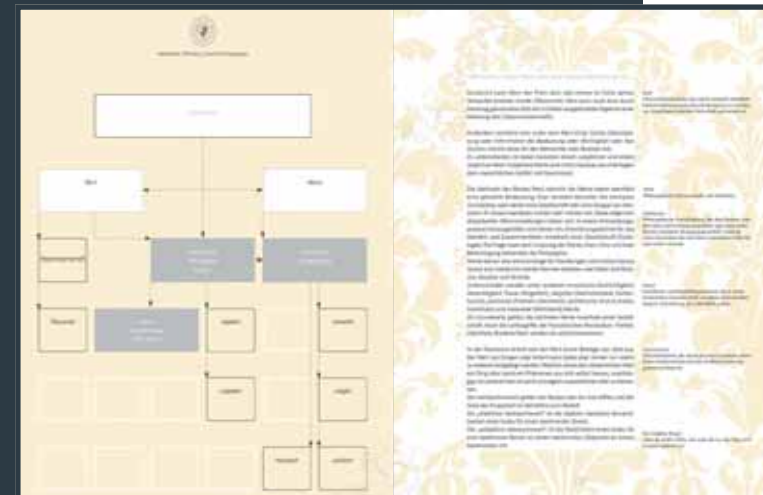

Rhizom_2

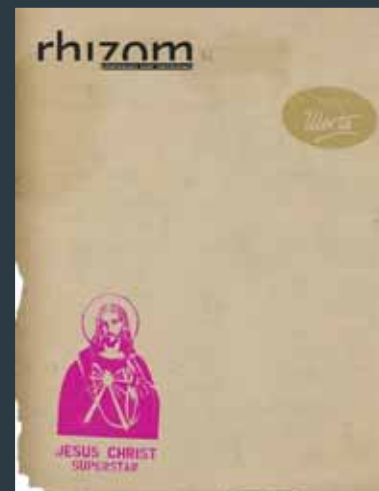

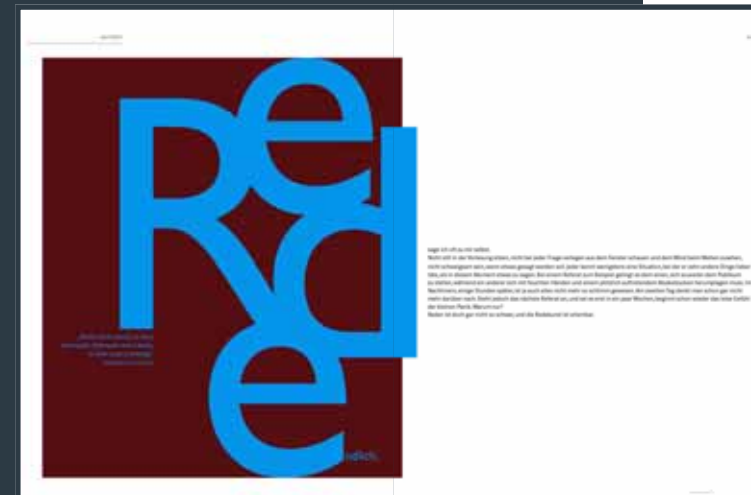
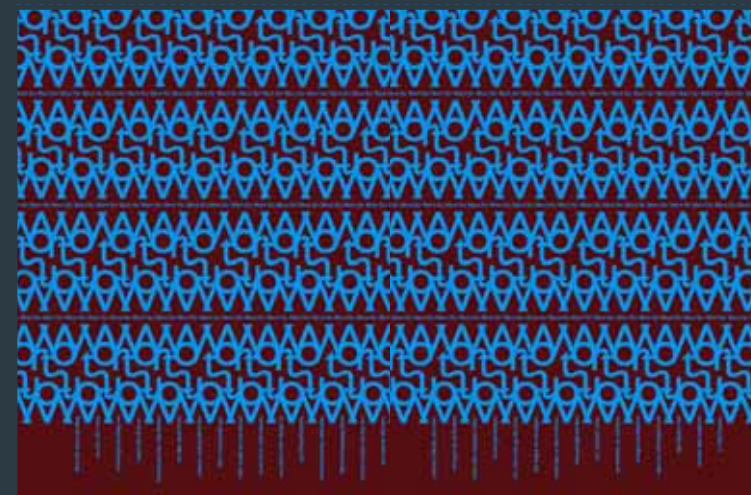

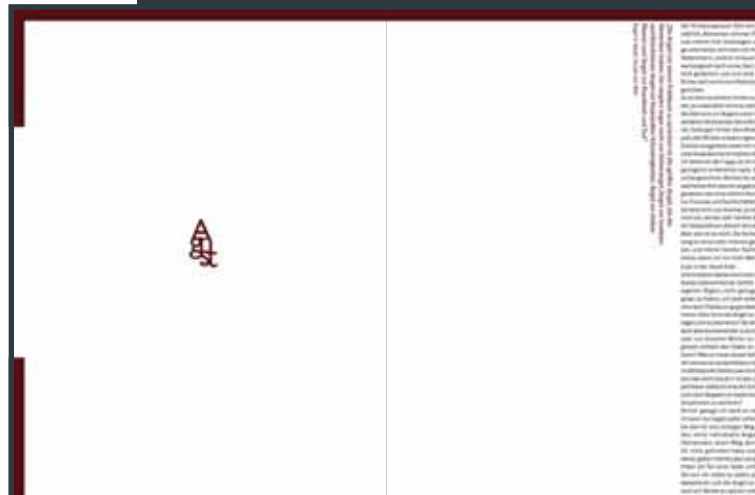

Rhizom_2 // Heft 2

Redaktion: Anna Bratzel, Benjamin Zerning, Corinna Steuckmann, Erika Dick, Ileana Soana, Jennifer Sieweke, Julia Klaverkamp, Katharina Bratzel, Katja Montag, Michaela Staab, Onur Karakus, Sabine Zimmermann, Tina Strube

[1] Ita fac, mi Lucili: vindica te tibi, et tempus quod adhuc aut auferebatur, aut subripiebatur aut excidebat collige et erva. Persuade tibi hoc sic esse ut scribit quaedam tempora eripiuntur nobis, quaedam subducuntur, quaedam effluuntur, turpissima tamen est lactura quae benevolentiam fit. Et si volueris attendere magna pars vitae est labitur male agentibus, maxima nihil agentibus, tota aliud agentibus.

[2] Quem mihi dabi qui aliquod pretium tempori ponat, qui diu aestimet, qui intellegat se cotidie mori? In hoc enim tempore mortem prospicimus, magna pars eius iam praeterit, quique aetatis retro est mors tenet. Fac ergo, mi Lucili, quod facere scribis, omnes horas complectere, sic fiet ut minus ex crastina pendear, si hodieo malum inieceris. [3] Dum differitur vultu transcurrit. Omnia, Lucili, sunt in hoc mundo in tempore nostro est, in huius rei unis fructibus, in huius rei unis fructibus nos misit, ex qua xpi mortaliu[m] est ut qui reparabilia, imputari si iudicet quicquam esse unum est quod negat gabis fortasse quicquid ingenuae: quod abulux constat impensae. Non perdam et quae paupertatis meae edd sup vito ad inopiam re [5] Quid ergo est? non superest sat est, tamen inopias. Nam ut vium in fundo est, non eim remanet. Vale.